

УДК 341.1+346.6

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.90.5.20>

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ВІДКРИТОГО БАНКІНГУ В УКРАЇНІ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ІЗ ЗАКОНОДАВСТВОМ ЄС

Коваль Є.О.,

аспірант, магістр з міжнародного права

*Навчально-наукового інституту міжнародних відносин
Київського національного університету імені Тараса Шевченка,*

ORCID: 0009-0001-2482-451X

e-mail: yevgenkoval20@gmail.com

Коваль Є.О. Запровадження відкритого банкінгу в Україні: порівняльно-правовий аналіз із законодавством ЄС.

У статті здійснено порівняльно-правовий аналіз правового регулювання відкритого банкінгу в Україні та Європейському Союзі. Особливу увагу приділено змісту та правовому значенню положень Закону України «Про платіжні послуги», що вступив в силу у частині відкритого банкінгу 1 серпня 2025 року, а також нормативно-правовим актам ЄС, зокрема Директиві (ЄС) 2015/2366 (PSD II). У дослідженні підкреслено, що відкритий банкінг є одним з ключових механізмів цифрової трансформації фінансових ринків, що передбачає безпечний обмін фінансовими даними між платіжними установами та третіми сторонами на основі згоди клієнта. Він сприяє створенню інноваційних фінансових сервісів, підвищенню конкуренції у банківському секторі, персоналізації послуг та розширенню фінансової інклюзії.

Автор розглядає концептуальну модель відкритого банкінгу, презентовану Національним банком України у 2023 році, яка містить дорожню карту впровадження відкритого банкінгу, зокрема розробку технічних специфікацій API, тестування, нормативне закріплення, запуск пілотних проєктів і повномасштабне впровадження. Оцінено правовий статус і вимоги до надавачів нефінансових платіжних послуг, що функціонуватимуть у новій системі. Проаналізовано підхід до надання користувачами згоди, стандарти автентифікації та захисту даних. Хоча метою цієї статті є дослідження регулювання саме на рівні закону, окремо звернуто увагу на важливість підзаконної нормативної бази, без якої функціонування відкритого банкінгу в Україні є неможливим.

Здійснено порівняння норм Закону України «Про платіжні послуги» зі статтями 66 і 67 PSD II, виявлено відповідність ключових елементів: права на доступ до рахунків, безпечне використання платіжної інформації, а також обов'язки надавачів послуг. Визначено, що українська модель на рівні закону загалом відповідає європейським стандартам.

У підсумку зроблено висновок, що імплементація відкритого банкінгу в Україні відкриває нові можливості для розвитку фінансового сектору, однак вимагає чіткої координації з міжнародними підходами, належного нормативного супроводу та технологічної готовності всіх учасників ринку. Запропоноване дослідження має практичну цінність для регуляторів, законодавців, юристів, фінтех-компаній та дослідників цифрових фінансів.

Ключові слова: відкритий банкінг; PSD II; платіжні послуги; доступ до рахунків; фінтех; API.

Koval Y.O. Implementation of open banking in Ukraine: a comparative legal analysis with EU legislation.

This article provides a comparative legal analysis of open banking regulation in Ukraine and the European Union. It focuses on the implementation of the open banking provisions introduced by the Law of Ukraine «On Payment Services», which entered into force on the 1st of August 2025, and compares them with the legal framework established by the European Union, especially Directive (EU) 2015/2366 (PSD2). Open banking is analysed as a core element of digital transformation in the financial sector, enabling structured and secure access to consumers' financial data by authorised third-party

service providers, based on explicit customer consent. The article underlines the role of open banking in fostering innovation, competition, personalised services, and financial inclusion.

The author presents the key features of the Open Banking Concept developed by the National Bank of Ukraine in 2023. This document outlines a detailed roadmap for implementation, including the development of unified API specifications, regulatory testing, adoption of secondary legislation, pilot programmes with a limited set of market participants, and the full launch of the system. The article analyses the legal nature and requirements applicable to non-financial payment service providers, data exchange mechanisms, consent management, authentication standards, and user data protection. Although the purpose of this article is to analyse the regulation at the level of primary legal acts (i.e., laws), the author also emphasises the importance of secondary legislation for the functioning of the open banking framework in Ukraine.

A comparison between Ukrainian law and PSD II (particularly Articles 66 and 67) is conducted. The analysis shows significant alignment between the two systems at the level of primary legislations in terms of account access rights, security obligations, as well as responsibilities of payment initiation and account information service providers.

The article concludes that the adoption of open banking in Ukraine presents a major opportunity to modernise the national financial system, attract fintech innovation, and integrate into the European financial space. Nevertheless, this requires synchronisation with EU standards, legal clarity, technological readiness, and close coordination among stakeholders. The study offers valuable insights for legislators, financial regulators, legal practitioners, fintech developers, and scholars in the field of digital finance.

Key words: open banking; PSD II; payment services; account access; fintech; API.

Постановка проблеми. Сучасний розвиток технологій істотно трансформує всі сфери суспільного життя, і фінансовий сектор не є винятком. Діджиталізація охоплює не лише побутові послуги, але й фундаментальні аспекти банківської та фінансової діяльності. Одним із найпомітніших напрямів є розвиток фінансових технологій (фінтеху) – застосування інноваційних цифрових рішень при наданні фінансових послуг, що суттєво змінює традиційні моделі роботи фінансових установ.

Прогресивні зміни у банківському секторі стимулюють появу нових сервісів, які підвищують зручність і привабливість фінансових послуг для споживачів. У цьому контексті концепція відкритого банкінгу (open banking) виступає одним із ключових інструментів діджиталізації, що сприяє підвищенню конкуренції на фінансовому ринку та стимулюванню інновацій. Відкритий банкінг дозволяє третім надавачам послуг за згодою клієнтів банків отримувати доступ до інформації про банківські рахунки та транзакції. Це, у свою чергу, створює можливості для розвитку корисних технологічних рішень, зокрема платформ для моніторингу надходжень і витрат по всіх рахунках користувача в різних банках, персоналізованих інструментів для фінансового планування та обліку, аналітики витрат, інтегрованих платіжних сервісів тощо.

Практична значущість відкритого банкінгу підтверджується міжнародною статистикою. Згідно з дослідженням Visa у вересні 2023 року 91% споживачів у США вже використовували механізми відкритого банкінгу для інтеграції своїх фінансових рахунків із сервісами третіх сторін, а серед молодого покоління Z такий показник був навіть вищим і склав 96% [1]. Також, за прогнозами аналітичної компанії Juniper Research, світовий обсяг транзакцій за допомогою відкритого банкінгу зросте з 57 мільярдів доларів США у 2023 році до понад 330 мільярдів доларів США у 2027 році [2]. Ці дані свідчать про надзвичайно швидку комерціалізацію відкритого банкінгу у розвинених юрисдикціях і його важливість для фінансової екосистеми.

В Україні інститут відкритого банкінгу перебуває на етапі впровадження. Нормативне підґрунтя вже створено Законом України «Про платіжні послуги» від 30 червня 2021 року [3], при цьому положення, що регламентують відкритий банкінг, набрали чинності 1 серпня 2025 року. Також Національним банком України (далі – «НБУ») було розроблену низку підзаконних нормативно-правових актів, які деталізують вимоги до відкритих API, авторизації надавачів нефінансових платіжних послуг у процесі відкритого банкінгу, порядку надання доступу до рахунків, захисту даних та забезпечення кібербезпеки.

Таким чином, виникає актуальна наукова проблема – здійснити аналіз новел українського законодавства у сфері відкритого банкінгу та провести порівняльне дослідження підходів до регулювання відкритого банкінгу у Європейському Союзі, де відповідні механізми вже функціонують.

Такий аналіз має практичне значення для формування ефективної моделі правового регулювання в Україні, яка б сприяла розвитку інноваційних фінансових послуг та інтеграції країни до європейського фінансового простору.

Стан опрацювання проблематики дослідження. Питання відкритого банкінгу стало предметом дослідження ряду вітчизняних науковців. Зокрема, юридичні аспекти цієї концепції аналізувалися Сергієнко А.С. [4], тоді як економічні аспекти були розкриті, наприклад, у дослідженнях Довгань Ж.М. [5], Єсіної О.Г. [6] та Заславської О.І. [7]. Однак переважна більшість наявних наукових робіт зосереджена на економічних перевагах і ризиках відкритого банкінгу, його впливі на конкуренцію та розвиток фінансового ринку.

Натомість комплексний аналіз юридичної природи відкритого банкінгу, особливостей його правового регулювання, а також порівняльне дослідження національного законодавства у цій сфері із відповідними нормами Європейського Союзу наразі опрацьовані недостатньо. Це створює об'єктивну потребу у поглибленому дослідженні правових аспектів запровадження відкритого банкінгу в Україні з урахуванням міжнародного досвіду розвинених юрисдикцій.

Метою статті є здійснення аналізу правового регулювання відкритого банкінгу в Україні на рівні закону, зокрема дослідження новел Закону України «Про платіжні послуги» у цій сфері, а також проведення порівняльно-правового аналізу із законодавством Європейського Союзу, де механізми відкритого банкінгу вже були впроваджені та функціонують.

Виклад основного матеріалу.

Поняття відкритого банкінгу

Відкритий банкінг за своєю суттю є концепцією, яка передбачає, що клієнти платіжних установ (зазвичай, банків) повинні мати можливість вільно розпоряджатися даними про свої рахунки та транзакції, а платіжні установи повинні за прямим запитом клієнтів надати доступ до зазначених даних будь-яким іншим надавачам платіжних послуг, при цьому також забезпечуючи захищеність цих даних.

На практиці відкритий банкінг має сприяти інноваціям та розвитку технологій у фінансовій сфері. Наприклад, надавач платіжних послуг може розробити застосунок, який допомагає слідкувати за персональними витратами особи шляхом збирання та аналізу інформації щодо руху коштів на всіх банківських рахунках особи. Якщо в країні запроваджений відкритий банкінг, то особа може направити кожному банку, у якому в неї відкритий рахунок, запит на передачу інформації в реальному часі щодо її рахунків до такого застосунку, а банки зобов'язані надати доступ. Це лише один з прикладів, як концепція відкритого банкінгу може використовуватися на практиці. Насправді, існує багато способів практичної реалізації такої концепції. Усі вони будуються на основі технологічних рішень, які дозволяють збирати та аналізувати фінансову інформацію про рахунки фізичних та юридичних осіб, щоб за результатами проведеного аналізу створити новий продукт, який має свою окрему цінність для користувача.

У Концепції відкритого банкінгу НБУ визначив відкритий банкінг як *«структурований і безпечний обмін даними між надавачами платіжних послуг та технологічним оператором платіжних послуг через відкриті API»* [8]. При цьому відкриті API (Application Programming Interface) визначаються як *«прикладні програмні інтерфейси, що ґрунтуються на загальних стандартах та забезпечують обмін даними між надавачами платіжних послуг, технологічними операторами платіжних послуг»* [8].

У нещодавно прийнятому Положенні про відкритий банкінг в Україні НБУ надав наступне офіційне визначення відкритому банкінгу: *«відкритий банкінг – структурований і безпечний обмін даними між НПП [надавачами платіжних послуг] з обслуговування рахунку та стороннім НПП через спеціалізовані інтерфейси, який здійснюється за згодою користувача під час доступу до рахунку користувача стороннього НПП з метою надання нефінансових платіжних послуг користувачу таким стороннім НПП»* [9].

Нормативна основа для відкритого банкінгу в Україні

Концепція відкритого банкінгу була запроваджена до українського законодавства із прийняттям 30 червня 2021 року Закону України «Про платіжні послуги» № 1591-IX (далі – **«Закон про платіжні послуги»**) [3]. Відповідні норми містяться у главі 4 (Порядок отримання надавачами платіжних послуг доступу до рахунків користувачів (відкритий банкінг)) розділу IV Закону про платіжні послуги. Зазначена глава 4 Закону про платіжні послуги набрала чинності 1 серпня 2025 року, саме тоді в Україні офіційно запущено відкритий банкінг.

Регулювання відкритого банкінгу в Законі про платіжні послуги передбачає, що надавачі платіжних послуг зобов'язані забезпечувати можливість постійного доступу в режимі реального часу до рахунків своїх користувачів банкам та іншим надавачам платіжних послуг, що отримали право на надання нефінансових платіжних послуг (тобто послуг з надання відомостей з рахунків та/або послуг з ініціювання платіжної операції).

Закон про платіжні послуги наголошує, що перед наданням такого доступу надавач платіжних послуг з обслуговування рахунку повинен отримати згоду користувача, яка повинна чітко визначати: (i) якому іншому надавачу платіжних послуг слід надати доступ, (ii) конкретний рахунок, до якого надається доступ, а також (iii) конкретну нефінансову платіжну послугу, на яку надається згода, та конкретний обсяг інформації щодо рахунку і користувача такого рахунку. Крім цього, закон прямо надає можливість користувачу відкликати надану згоду. Передбачені вимоги щодо отримання згоди користувача є важливими, оскільки надають можливість користувачу контролювати, у кого саме і в якому обсязі може опинитися інформація про його рахунки та транзакції.

Закон про платіжні послуги також встановлює, що згода користувача може бути надана через стороннього надавача платіжних послуг, який має договірні відносини з користувачем. На практиці це має дозволити фінтех застосункам максимально автоматизувати отримання згоди на доступ до фінансової інформації користувача, адже у застосунку користувач зможе швидко підтвердити згоду за визначеними ним параметрами, після чого вже сам застосунок зможе передати згоду до потрібного банку. Тобто оформлення згоди не повинно бути обтяжене повільними бюрократичними процедурами, а натомість зможе бути швидким та діджиталізованим.

Щоб механізми передачі фінансової інформації користувача були безпечними Закон про платіжні послуги передбачає вимоги, спрямовані захистити інформацію. Так, надання згоди повинно здійснюватися із застосуванням посиленої автентифікації користувача, яку проводить надавач платіжних послуг з обслуговування рахунку. Також перед наданням сторонньому надавачу платіжних послуг доступу до рахунку користувача надавач платіжних послуг з обслуговування рахунку зобов'язаний перевірити, чи має сторонній надавач належну авторизацію на надання відповідних платіжних послуг.

Зауважимо, що Закон про платіжні послуги запровадив поділ на фінансові та нефінансові платіжні послуги. До нефінансових платіжних послуг відносяться послуги з надання відомостей з рахунків та послуги з ініціювання платіжної операції. Фінтех застосунок, який у рамках відкритого банкінгу отримуватиме доступ до фінансової інформації клієнтів, буде кваліфікуватися як надавач нефінансових платіжних послуг. Закон про платіжні послуги встановлює спрощені вимоги до надавачів нефінансових платіжних послуг у порівнянні з надавачами фінансових платіжних послуг. Закон про платіжні послуги прямо передбачає, що діяльність з надання нефінансових платіжних послуг здійснюється юридичною особою без одержання ліцензії, але потребує включення до Реєстру платіжної інфраструктури відомостей про цю юридичну особу як надавача нефінансових платіжних послуг. Також юридична особа, яка має намір здійснювати діяльність із надання однієї або кількох нефінансових платіжних послуг повинна відповідати вимогам до надавачів нефінансових платіжних послуг, встановленим Законом про платіжні послуги та нормативно-правовими актами НБУ, і зобов'язана дотримуватися зазначених вимог протягом усього періоду провадження нею такої діяльності.

Окрім загальних описаних вище положень, відповідна глава Закону про платіжні послуги щодо відкритого банкінгу також містить спеціальні правила щодо кожного виду нефінансових платіжних послуг, а також норми щодо підтвердження доступності коштів на рахунку.

Для запуску відкритого банкінгу в Україні НБУ прийняв низку підзаконних нормативно-правових актів, які встановлюють детальні правила, зокрема визначають порядок передачі фінансової інформації користувачів та порядок авторизації надавачів нефінансових послуг.

Концепція відкритого банкінгу, розроблена НБУ

У 2023 році НБУ презентував Концепцію відкритого банкінгу [8], яка стала важливим кроком у розбудові стратегії впровадження відкритого банкінгу в Україні. На відміну від загальних положень Закону про платіжні послуги, концепція детальніше пояснює суть відкритого банкінгу, визначає його очікувані результати та описує ключові етапи запровадження.

Документ, зокрема, описує:

- правила обміну даними між надавачами платіжних послуг;
- вимоги до розробки API (уніфікація стандартів, прозорість, безпечність обміну даними);

- принципи управління згодою користувача на обробку інформації;
- вимоги до автентифікації користувачів та захисту даних під час транзакцій;
- відповідальність надавачів платіжних послуг у процесі взаємодії.

Концепція також наводить приклади практичного використання відкритого банкінгу, враховуючи досвід ЄС, зокрема:

- сервіси управління особистими фінансами;
- автоматизовані платежі та нагадування про платежі;
- сервіси кредитного скорингу на базі даних рахунків;
- бізнес-аналітика для підприємств на основі консолідованих фінансових даних.

Успішна реалізація положень концепції повинна сприяти розвитку конкуренції у фінансовому секторі, стимулюванню інновацій, покращенню якості фінансових послуг для споживачів та підвищенню фінансової інклюзії. Також концепція враховує підходи до регулювання відкритого банкінгу в ЄС, а тому її впровадження допоможе адаптувати українське законодавства до законодавства ЄС у відповідній сфері.

Регулювання відкритого банкінгу в ЄС

У ЄС правову основу щодо регулювання відкритого банкінгу становить Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку (далі – «**PSD II**») [10]. Окрім PSD II, регулювання відкритого банкінгу в ЄС доповнюється актами другого рівня (у спрощеному викладі – це аналог підзаконних нормативно-правових актів в Україні), наприклад, технічними стандартами (regulatory technical standards) та рекомендаціями (guidelines) Європейського наглядового органу (EBA, European Banking Authority). Норми щодо відкритого банкінгу містяться, зокрема, у статтях 66 та 67 PSD II.

Стаття 66 PSD II присвячена правилам доступу до платіжного рахунку у випадку послуги ініціювання платежу. Вона передбачає обов'язок держав-членів ЄС забезпечити, щоб користувач мав право використовувати надавача послуги ініціювання платежу для отримання платіжних послуг. У статті також встановлюються обов'язки надавача послуги ініціювання платежу, які стосуються забезпечення безпеки інформації та коштів, до яких отримує доступ у межах своєї діяльності відповідний надавач послуг ініціювання платежу.

Стаття 67 PSD II присвячена правилам доступу до інформації про платіжний рахунок та її використання у випадку послуги з надання інформації про рахунок. Вона передбачає обов'язок держав-членів ЄС забезпечити, щоб користувач мав право використовувати послуги, які уможливають доступ до інформації про рахунок. У статті також встановлюються обов'язки надавача послуг з надання відомостей з рахунків, які стосуються забезпечення безпеки інформації, яку отримує у межах своєї діяльності надавач послуг з надання відомостей з рахунків.

Загалом положення українського законодавства у статтях 54 та 55 Закону про платіжні послуги відповідають положенням статей 66 і 67 PSD II.

У майбутньому потрібно буде провести детальний порівняльно-правовий аналіз як положень директиви, так і положень актів другого рівня ЄС, з прийнятими НБУ підзаконними нормативно-правовими актами щодо регулювання відкритого банкінгу в Україні.

Висновки. За формальним визначенням відкритий банкінг – це «*структурований і безпечний обмін даними між надавачами платіжних послуг та технологічним оператором платіжних послуг через відкриті API*» [8]. За своєю суттю відкритий банкінг є концепцією, яка передбачає, що клієнти платіжних установ повинні мати можливість вільно розпоряджатися даними про свої рахунки та транзакції, а платіжні установи повинні за прямим запитом клієнтів надати доступ до зазначених даних будь-яким іншим надавачам платіжних послуг, при цьому також забезпечуючи захищеність цих даних.

Відкритий банкінг активно розвивається та за аналітичними прогнозами світовий обсяг транзакцій за допомогою відкритого банкінгу зросте з 57 мільярдів доларів США у 2023 році до понад 330 мільярдів доларів США у 2027 році.

Прикладами практичного використання відкритого банкінгу можуть бути: сервіси управління особистими фінансами, автоматизовані платежі та нагадування про платежі, бізнес-аналітика для підприємств на основі консолідованих фінансових даних та багато інших.

В Україні відкритий банкінг перебуває на етапі впровадження. Основу регулювання заклав Закон про платіжні послуги, який містить положення, що передбачають порядок отримання надавачами платіжних послуг доступу до рахунків користувачів. Ці положення набрали чинності

1 серпня 2025 року. У 2023 році НБУ презентував Концепцію відкритого банкінгу, яка стала важливим кроком у розбудові нормативної основи для впровадження відкритого банкінгу в Україні. На відміну від загальних положень Закону про платіжні послуги, Концепція детальніше пояснює суть відкритого банкінгу, визначає його очікувані результати та описує ключові етапи запровадження. Для повноцінного запуску відкритого банкінгу в Україні НБУ також прийняв низку підзаконних нормативно-правових актів, які деталізують положення Закону про платіжні послуги.

У ЄС правову основу щодо регулювання відкритого банкінгу становить PSD II, а також акти другого рівня: технічні стандарти та рекомендації Європейського наглядового органу. Норми щодо відкритого банкінгу містяться, зокрема, у статтях 66 та 67 PSD II, які встановлюють правила доступу до платіжного рахунку у випадку послуги ініціювання платежу, а також правила доступу до інформації про платіжний рахунок та її використання у випадку послуги з надання інформації про рахунок.

Загалом положення українського законодавства у статтях 54 та 55 Закону про платіжні послуги відповідають положенням статей 66 і 67 PSD II.

Подальші дослідження можуть сфокусуватися на комплексному порівняльно-правовому аналізі регулювання відкритого банкінгу в Законі про платіжні послуги та PSD II. З прийняттям в Україні необхідних для повноцінного впровадження відкритого банкінгу підзаконних нормативно-правових актів варто також провести їх аналіз на відповідність актам другого рівня законодавства ЄС.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Visa «Open banking, open possibilities». URL: <https://usa.visa.com/content/dam/VCOM/regional/na/us/services/documents/open-banking-open-possibilities.pdf> (дата звернення 21.07.2025).
2. Juniper Research «Open Banking Payments Transactions to Surpass \$330 Billion Globally by 2027.» URL: <https://www.juniperresearch.com/press/open-banking-payments-transactions-to-surpass-330/> (дата звернення 21.07.2025).
3. Про платіжні послуги: Закон України від 30 червня 2021 року № 1591-IX / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1591-20#Text> (дата звернення 21.07.2025).
4. Сергієнко А. С. Правове регулювання відкритого банкінгу у процесі трансформації українського банківського сектору. Legal support of European integration: general legal and sectoral aspect: *Scientific monograph*. Riga, Latvia: «Baltija Publishing». 2024. С. 436–460. URL: <http://www.baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/view/451/12170/25439-1> (дата звернення 21.07.2025).
5. Довгань Ж.М., Галіцейська Ю.М. Open-банкінг як тренд розвитку фінансових технологій. *Інноваційна економіка*. 2021. № 5-6. С. 111–116. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/inek_2021_5-6_17 (дата звернення 21.07.2025).
6. Єсіна О.Г. Розвиток цифрових фінансових технологій у банківській сфері. *Проблеми сучасних трансформацій*. Серія: економіка та управління. 2023. № 7. URL: <https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2023-7-08-01> (дата звернення 21.07.2025).
7. Заславська О.І., Петканич М.В. Цифрова трансформація банківського бізнесу в умовах розвитку фінансових технологій. *Науковий вісник Ужгородського Університету*. Серія Економіка. 2023. № 2. С. 116–122. URL: <http://visnyk-ekon.uzhnu.edu.ua/article/view/290490> (дата звернення 21.07.2025).
8. Концепція відкритого банкінгу в Україні URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/kontseptsiya-vidkritogo-bankingu-v-ukrayini> (дата звернення 21.07.2025).
9. Положення про відкритий банкінг в Україні, затверджене Постановою Правління Національного банку України від 25 липня 2025 року № 80. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0080500-25#Text> (дата звернення 05.08.2025).
10. Про платіжні послуги на внутрішньому ринку: директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) від 25 листопада 2015 року № 2015/2366. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02015L2366-20250117> (дата звернення 21.07.2025).